бѣлеж. в. бѣлѣг.

бѣление (то) когато се пере нѣщо за да стане по бѣло, бѣлене платно. 2) мазание, боядисвание с' бѣло. 3) бѣлисвание или бѣлосвание. 4) лущение, пощение, чистение, снимание, кората, ципата, черупката на нѣщо, бѣление папури, бѣление яйца

бѣлевицата | бѣла риба

бѣлен, а, о, — и (ът) от бѣля, 1) бѣлено платно, изпрано, избѣлено. 2) бѣлисано, помазано с' бѣло, побѣлено. 4) олющено, снета му кората: яйце бѣлено обѣлено: Круша се яде и небѣлена. = бѣлен памук. бѣлени парцали и не бѣлени. Л. Д.

бѣлест, а, о, — и (ът) в. възбѣл, бѣлизнав, както бѣл. бѣловат.

бѣлвица — бѣла риба

бѣлец (ът) противуположно на черец, който няма на себе си някой духовен чин. миряни, свѣтски човѣк. 2) човѣк що живѣе в' монастир, но не почернен не калугерен.

бѣлизнав, а, о, — и (ът), възбѣл, бѣлест, при бѣл. срн. на синкав. възсив.

бѣлизнаво нар. възбѣло, не толкоз ясно, чисто бѣло, но бѣлесто, при бѣло, що бие на бѣло.

бѣлизникав, а, о, — и (ът) в. бѣлизнияв. Мухол, бѣ ся бѣлизникави лѣхурчата. Л. Д. 1872, р. 127. бѣли бубистоят бѣлизникави и ощъръни Л. Д 1874 р. 127.

бѣлило (то) 1) смѣс, [illegible], справа с' която селските жени тѣ за да се видят бѣли. Мари Еленоганина, от бога ли хубава, или от бѣло бѣлило. Нвсл. От того еленское бѣлило почва да се лущи. Пк. VII. Пойди купи теляклякана — поляничиска, що продава драм бѣлило. М. 298 2) ~~черк.~~ мѣсто дѣто бѣлят. в. бѣлячка. Черк. Ник. 3. служ. прор. Малахия. Нвс. 5. Якоже бѣлиломъ перущих. ὡσεὶ πόα πλυνόντων.

бѣлим, в. бѣля.

бѣлина (та) 1) бѣлизна бѣлота,° 2) бѣлило,° 3) бѣлачък. 4) в. бѣловина.° 5) у богорова бѣлини в. бѣлки.

бѣлисан, а, о, — и (ът) 1) набѣлен, който си е турил бѣлило. бѣлисана жена 2) помазан с' бѣло. стената хубаво бѣлисана. Бѣлисана с' вар. къща да има бѣлгарин не бѣ допустано. Ча. 239.

бѣлисам. гл. свр. от бѣлисвам

бѣлисвам, гл. д. мажа с' бѣло стѣнитѣ

бѣлисвам се гл. възвр. турям си, удрям си бѣлило, мажа се с' бѣлило да ставам бѣл.

бѣлисвание (то) 1) туряние, удряние бѣлило 2) мазание стѣни с' бѣло.

бѣлица (та) жена що живѣе в' монастир и не калугерена. в. бѣлкиня.

бѣлици, 1) поток и село в' трѣвненска околия. 2) бѣла рибица. Пк. 40. 3) название на планина: Лазарков камен се находят на подножието от бѣлици планина. М. р. 524.

бѣличък, чка, чко, — и (ът) умалч. от бѣл.

* 4) Епитет на хора, малязие и особено на жени в' значение на хубавици, богато премѣнени и накичени. бѣла неда болна лежи. Д. 50. Станкеле бѣла Вѣчанко. Иде кадънче бѣло ханъмче. Д. 48. бѣла бугаркьо. М. 79. Чанка ле бѣла бѣлянка. 76. Сватови бѣли сватови. М. 4. позастойте се бѣли сватове. М. 61.

и в разни други случаи употрѣбява се като епитет: бѣл осъм, чер осъм. бѣли гърди, бѣла пазва, бѣло гърло, бѣло лице, бѣли ръцѣ. бѣло сърце. М. 30, 67. бѣла риза бѣла, шапка, бѣло елече, бѣло джевре, бѣла кърпа. бѣла мутния. бѣла карта. М. 5. бѣло платно. бѣло руво, бѣло рубо. бѣла сагия. М. 20. бѣла сая. В. 81. бѣли дарови. бѣла марама, бѣл гердан. М. 65. — бѣла гълабица, сив бѣл сокол. — бѣл мънастир. бѣл чадър. бѣло бачило — бѣла пшеница, бѣло масо, бѣло брашно, бѣл ориз, бѣла погача. — бѣла лоза, бѣл грок, чер глог, бѣл босилок и мн. др.

бѣли-брѣг. село в' старо Загорска околия.

бѣли брѣгове. им. събират. на плъчина Ча. 183

бѣлизина (та) един вид трѣва. Пк. 60.

⊙ [illegible]. Стая съзидана от плет замазена от вън и от вътрѣ с' бѣла пръст или бѣла като вар, коя наричат бѣлилка, или бѣлопръстица. Пк. 31.

бѣлина (та) 1) в. бѣлило. 2) в. бѣлопръстица и бѣла ⊙

бѣлилник (ът) който пере, изпира бѣл. γναφεύς.
= варовника та пръст е бѣлизника или сивкава. Л. Д. 1872. р. 236.

бѣлег (га) нишан, в. дамга οἰωνός

бѣлѣеся - - - бѣлѣя ся

бѣлехвам [illegible]

бѣлице (то) умл. от бѣлило; ала не е туй момиче за тебе. тоз си лице за грош за два бѣлице за пет за шест червице. Д. 78.

бѣ.° 1) той се облѣчаша в' дългата си одежда от блѣскава бѣлина. т. 28.° 2) бѣлото° на очитѣ: така арабка възбѣло обърна очи в' бѣлина, обърна уста към небо. М. 89.

бѣгание-то бѣгание, бѣгство

бѣкания (та) бѣгание от чума или от друго зло от къщи

бѣ[illegible]ов

бѣран,

бѣрснар-рка

бѣренец

бѣрянка

бѣлака — бѣлачка 1) бѣловър

бѣлаков

бѣла рыба